

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 3 • 2020

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

prvního března oslavím kulaté pracovní výročí. Ani jsem se nenadála a uteklo deset let, co již stojím v čele naší Charity. Velkou radost mi na poslední pracovní poradě udělali mí nejbližší spolupracovníci. Donesli mi za každý tento rok jednu červenou růži a navíc ještě jednu do dalších let. A celá kytička zdobí nyní mou kancelář.

Jakých těch deset let bylo? Co se podařilo a nepodařilo? A jaké další úkoly mě ještě čekají? To jsou otázky, které mi vyvstanou na mysli, pokud bych chtěla uplynulé období hodnotit. Ale abych řekla pravdu, neměla jsem v tyto dny ani chvilku na zamyšlení. Nával současných povinností a termínů mi k tomu nedal bohužel moc prostoru.

Po dobu mého „ředitelování“ jsem poznala hodně zajímavých lidí, kteří mě v mnohém inspirovali, nebo mnohdy i poučili. Řešila jsem úkoly a problémy, které bych si nemyslela, že někdy řešit budu. Ať již v sociální, zdravotní, ekonomické a personální problematice, nebo dokonce stavební a IT oblasti. Tento široký záběr dělal a nadále dělá mou práci pestrou a díky tomu není stereotypní. Ve všech těchto agendách bohužel přibývá administrativy a mnoho nových úkolů, které je třeba stále plnit a hlídat. A to je mnohdy velmi náročné. Nezapomínáme ani na další rozvoj Charity a našich služeb, snažíme se ustát různé těžkosti, získávat finance na provoz a investice a dobře zvládnout vše, co máme.

Jedno je třeba zdůraznit. Bez mých nejbližších kolegů a dalších spolupracovníků a bez podpory mých nadřízených bych sama nic nedokázala. Potřebujeme jeden druhého, abychom mohli naplňovat poslání, které Charita má.

Díky vám všem.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Příběh jedné ženy

V měsíci březnu bude Charita Jeseník na svých střediscích již tradičně oslavovat Mezinárodní den žen. K této příležitosti Vám přinášíme příběh jedné z našich klientek paní Oluše Kainové.

Paní Oluše se narodila 25. března 1927 a za nedlouho oslaví své 93. narozeniny. Pochází z Doudleb nad Ollicí z početné rodiny. „To mi ani nepřipomínáte,“ odpověděla s úsměvem na otázku, jestli měla jako nejstarší ze sedmi sourozenců hodně starostí s hlídáním. Její otec pracoval jako pánský krejčí a maminka prodávala v trafice. Na své rodiče paní Kainová velmi ráda vzpomíná. Do teď má velkou radost například z toho, jak ji otec vzal v průvodu na ramena a ona mohla vidět Tomáše Garrigua Masaryka. „Na to nikdy nezapomenu,“ k tomu dodává. Jako mladá slečna byla velmi bystrá a nadaná. Děla například hlavní recitátorku resp. družičku na pohřbech dětí. Dostala se i na gymnázium, jehož studium ale musela přerušit kvůli okupaci německými vojsky. „Tenkrát to byla velmi těžká doba,“ říká a jedním dechem dodává: „Ale něco by se vrátit mohlo. To jak si lidé pomáhali a jak se o sebe starali.“ Gymnázium bylo zrušeno a paní Kainová nastoupila na obchodní akademii, kde se naučila

psát těsnopisem, který po studiích využila a začala pracovat jako účetní. Kvůli zaměstnání se s manželem přestěhovali do Havířova, odkud jezdila pracovně každý měsíc do Prahy. Milovala divadlo, takže v Praze pravidelně navštěvovala Vinohradské divadlo a také se velmi ráda chodila dívat na balet do Národního divadla.

Do důchodu odešla ale velmi brzy, již ve svých 47 letech. Od té doby měla nekončící problémy se zdravím a strávila mnoho času po nemocnicích. Vyprávěla dokonce, že byla jednou ve stavu klinické smrti: „Viděla jsem chodbu a světlé, šla jsem tou chodbou. Pak jsem cítila, jak nemohu dýchat a potom mě probudila sestřička. Podruhé jsem se narodila,“ vzpomíná.

Do jesenického regionu se přistěhovala za svou dcerou a nyní je klientkou Domova pokojného stáří sv. Františka. Má tři děti, šest vnoučat a dvanáct pravnoučat. Stále je velmi bystrá a aktivně se zajímá o umění, kulturu, přírodu a dokonce má velmi ráda vědu.

Jak jsme již zmínili výše, paní Kainová oslaví v březnu narozeniny. K tomu ji za Charitu Jeseník přejeme vše nejlepší a hlavně co nejpevnější zdraví. A co by si přála paní Kainová? Na tuto otázku odpovídá velmi pěkně: „Přeji si, aby se lidé snažili být lepší.“

Co nás čeká v březnu...

- **Turnaj ve hře Bingo** pro klienty domovů ve Vidnavě.
- **Kosmetický den pro ženy** v Domově pokojného stáří sv. Františka.
- **Jesenické prameny** navštíví uživatelé Denního stacionáře Šimon.
- **Oslava Mezinárodního dne žen** v Charitním domě sv. Anežky.
- **První letošní canisterapie** v Charitním domě sv. Anežky.

Čtěte dál ...

- **Komorní večer v Katovně** (str. 2)
- **Tento den patří ženám** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Jak probíhá rekonstrukce** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Komorní večer v Katovně

V úterý 11. února proběhla vernisáž výstavy Tříkrálových výtvarných děl a fotografií. Při této příležitosti byli vyhlášeni výherci 13. ročníku výtvarné a fotografické soutěže s názvem „Tři králové slaví 20 let“. Výstava byla k vidění až do 27. února v Katovně v Jeseníku.

V podkrovní výstavní místnosti jesenické Katovny bylo vystaveno šestnáct fotografií a přes třicet výtvarných děl. Svě příspěvky poslaly děti dokonce až z Mikulova. Mezi uměleckými výtvary byly jak malované a kreslené obrázky, tak i díla různě vyšívaná nebo slepovaná. O soutěži byl tradičně velký zájem, při přípra-

vách výstavy měli organizátoři co dělat, aby pro všechna díla našli místo. Nakonec se ale vše podařilo naaranžovat a výstava mohla začít.

Vernisáž výstavy zahájili písničkou Marek Zbořil a Jaroslav Daňa, kteří program vernisáže hudebně doprovázeli. Pak už si vzala slovo organizátorka výstavy a koor-

dinátorka Tříkrálové sbírky Věrka Vyhňálová. Měla připravený zajímavý proslov, během něhož vyhlášovala výsledky soutěže. Vždy předtím, než vyhlásila výherce soutěžních kategorií, pověděla historku z koledování, prozradila něco z historie Tříkrálové sbírky nebo se přítomných zeptala na nějakou „kvízovou“ otázku.

Po vyhlášení výsledků soutěže přišlo na řadu krájení slavnostního dortu k oslavě dvacátého výročí Tříkrálové sbírky v České republice. Dort byl vsuktu nádherný, až byla škoda jej rozkrájet a sníst. K této příležitosti jej upekla vedoucí Denního stacionáře Šimon Marta Nosková.

Tímto je jubilejní dvacátý ročník Tříkrálové sbírky definitivně za námi. Opět se ukázalo, že je mezi námi spousta dobrých lidí, kteří nejsou lhostejní k potřebným okolo nás. Všem, kteří se jakkoliv do sbírky zapojili a pomohli tak těm méně šťastným mezi námi, ze srdce děkujeme! Zároveň děkujeme všem, co poslali svoji fotografii nebo výtvarné dílo do Tříkrálové soutěže. Doufáme, že se s mnohými opět setkáme u příštího ročníku Tříkrálové sbírky.

Gratulujeme vítězům výtvarné a fotografické soutěže. Na nejlepších příčkách se umístili: Karolína Kubaníková – 1. místo v kategorii do 7 let. Klára Kašubová – 1. místo v kategorii do 12 let. Anna Plášková – 1. místo ve fotografické soutěži. Kateřině Danielové byla udělena zvláštní cena poroty.

Maškarní rej „Zpátky v čase“

Flanelové košile, extravagantní brýle, hitovky Michala Davida nebo známé písničky z muzikálu Noc na Karlštejně. Tak vypadalo dopoledne ve středu 19. února v Denním stacionáři Šimon. Zaměstnanci spolu s uživateli uspořádali maškarní ples s názvem „Zpátky v čase“.

Původně se měli k maškarnímu reji připojit i senioři z Denního stacionáře Centra sociálních služeb v Jeseníku. Bohužel ale museli svou účast odřeknout kvůli zdravotním problémům, takže program akce musel být lehce pozměněn. I tak byl ale pro přítomné připraven foto koutek, tombola a vědomostní kvíz. Některé zaměstnankyně

přinesly do soutěže staré nástroje, které se už nepoužívají (tvárnice na máslo, horské slunce) a soutěžící museli uhodnout, k čemu předmět sloužil. Po soutěžích přišly na řadu písničky z minulého století, při kterých si několik uživatelů s pečovatelnkami zatancovalo. Ve stacionáři opět dokázali, že se i s málem dá udělat mnoho zábavy.

Kalendárium

- **V roce 2013** se Denní stacionář Šimon zapojil do „Velikonočního tvoření aneb Velikonoční dílničky“ v prostorách Základní školy v České Vsi.
- **V roce 2016** navštívili Domov pokojného stáří sv. Hedviky muzikanti patřící ke skupině Vivasong Vítů Vávry. Hráli na neobvyklé hudební nástroje – ozembuch a heligonku.

Stalo se ...

Vařilo se bez elektriky

Velký obdiv zaslouží zaměstnankyně z Vývařovny AVE, jenž kvůli výpadku elektřiny musely uvařit 110 obědů na několika plynových hořácích jen za svitu svíček nebo baterek. Na elektriku je v kuchyni veškeré zařízení, takže kuchařky pro klienty mačkaly stravu vidličkami nebo mlely maso na ručním mlýnku. „Hlavním úkolem dne bylo uvařit a dodat na domovy teplo,“ říká vedoucí Vývařovny AVE Ivana Střížová.

Tento den patří ženám

Mezinárodní den žen je svátek, který mají starší ročníky hluboce zakořeněný. Dříve se slavil na každém pracovišti a v každé domácnosti a řadil se mezi nejdůležitější svátky v roce. Proto se i v našich domovech snažíme tuto tradici ctít a tento den dělat ženám výjimečný.

Mezinárodní den žen je světově uznávaný svátek stanovený Organizací spojených národů k výročí stávky newyorských švadlen v roce 1908. V České republice je svátek od roku 2004 významným dnem. V Domově pokojného stáří sv. Františka je Mezinárodní den žen svátkem, kdy jsou ženy opečovávány. Dopoledne za

nimi přijde kosmetička paní Veronika Danilková, která se jim bude do odpoledních hodin věnovat. Bude klientkám masírovat a něžně hýčkat obličej a dopřeje jim pocit, že navštívili kosmetický salón. Kosmetička navštívila domov poprvé v minulém roce a její péče se setkala s velmi pozitivním ohlasem. Odpoledne se pak ženy

sejdou na společném dýchánku, kde se všechny zkrášlí, namalují se a pěkně se nazdobí. Takto krásné pak budou obdařovány květinami. Při tom všem budou popíjet víno, jíst chlebičky, poslechnou si staré „šlágry“ a budou si užívat příjemné atmosféry.

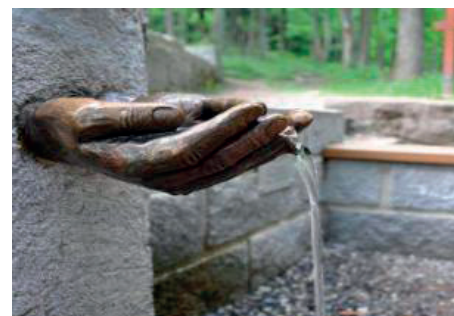
V Domově pokojného stáří sv. Hedviky a v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě oslaví tento svátek až 9. března. Oslavy spojí s místními velmi oblíbenou hrou bingo. K této oslavě se mohou připojit i klienti z Domova pokojného stáří sv. Františka, které do Vidnavy také pozvali. Hra bingo je zde oblíbená hned z několika důvodů. Největším je asi ten, že se všichni sejdou, společně se pobaví a vytvoří se přátelská a pohodová atmosféra. A paní Bočková, která tuto hru skvěle moderuje, dokáže svým dynamickým projevem přítomné opravdu vtáhnout do hry. Na vítěze pak čekají pěkné drobné věcné ceny, které vyrábí klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky v dílničkách v rámci pracovní terapie s paní Bočkovou. Na všechny zúčastněné bude čekat bohaté pohoštění, a pokud počasí dovolí, rádi by si tento den zpříjemnili posezením na zahradě. „*Rádi bychom tento den využili k tomu, abychom se sešli s klienty ostatních domovů a společně si tento den užili a abychom zároveň udělali radost ženám,*“ říká koordinátorka péče Henrieta Kvardová.

Světový den vody ve „Stacíku“

Na neděli 22. března připadá letos Světový den vody. V Denním stacionáři Šimon proto s uživateli chystají v březnu Modrý týden. Všichni budou chodit v modrém oblečení a budou diskutovat o problematice vody dnešního světa a budou si připomínat, proč je pro nás voda tak důležitá.

S vodou připravují navíc i různé pokusy, takže se stacionář na chvíli promění v malou chemickou laboratoř. Pokud počasí dovolí, půjdou uživatelé na procházku k pramenům do Smetanových sadů a do Priessnitzových lázní. Rádi by se také podívali na ex-

kurzi do čističky vody v České Vsi. V Denním stacionáři Šimon mají ještě jeden velký důvod, proč se o vodu zajímat. V sobotu 4. dubna odehrají premiéru divadelního představení „O léčivé vodě“ na Divadelní žatvě v Divadle Petra Bezruče v Jeseníku.

Stane se ...

První letošní canisterapie

Canisterapie je již tradičním rozptýlením klientů Charitního domu sv. Anežky. Letos poprvé se za klienty přijde podívat majitelka fenky Bambu, která Charitní dům sv. Anežky navštěvuje pravidelně. Přítomnost pejsků působí na klienty vždy velmi pozitivně a jejich návštěva v Domově vždy vytvoří příjemnou atmosféru.

Napsali o nás ...

Vernisáž výstavy

Vernisáž této výstavy se uskutečnila v Katovně dne 11. února. A tak, jako v předcházejících letech měla dvě části. Fotografickou a grafickou. Zahájila ji přivítáním všech přítomných, mezi nimiž byli ve většině soutěžící se svými rodiči a sourozenci, Věra Vyháňková, koordinátorka Tříkrálové sbírky na Jeseníku.

Jesenický týdeník - Únor 2020

O léčivé vodě

*Srdečně Vás zveme na premiéru divadelního
představení Denního stacionáře Šimon*

Na Divadelní žatvě v Jeseníku

4. dubna 2020

V Divadle Petra Bezruče

Těšíme se na Vaši návštěvu!

„Nejlepší škola života,“ říká o práci v sociálních službách Jiří Marek Kotrba.

Charita Jeseník má mnoho příznivců a podporovatelů. Jedním z nich je i otec Jiří Marek Kotrba. Sám má zkušenosti s prací v sociálních službách a pro Charitu Jeseník pořádá duchovní setkání nebo přispívá do našeho měsíčníku. Tentokrát nám poskytl rozhovor, ve kterém nám prozradil, jak se mu líbí na Jesenicku nebo jak se dostal k sociálním službám a k Charitě.

Můžete nám prozradit, jak jste se do Jeseníku dostal? Pocházíte odsud?

Můžu prozradit, že pocházím z oblasti, které je historicky Jeseníku velmi podobné a to z Hlučína, malého města mezi Ostravou a Opavou, z oblasti, které se říká Prajzská. K Jeseníku, či k Jesenicku obecně mám velmi blízký vztah. Můj dědeček jako bývalý horník sem často přijížděl do lázní, takže už jako malý kluk jsem do těchto končin absolvoval nejednu cestu. Do Jeseníku jsem se dostal pracovní. Jako kněz zde působím nejen ve farnosti Jeseník, ale také ve farnostech Supíkovice, Velké Kuněnice a Stará Červená Voda.

Je pro Vás tento kraj něčím specifický? Líbí se Vám tady? Máte nějaké oblíbené místo?

Tak po tom krátkém čase co tady jsem – přišel jsem někdy koncem července minulého roku – musím říci, že se mi tady líbí. Člověku vždycky chvíli trvá, než se rozkouká a než si zvykne, ale myslím, že tento proces pomalu zvládám. Oblíbené místo zatím nemám, ale po pravdě řečeno celý tento kraj má své specifické kouzlo.

Jaké pro Vás byly začátky zde na Jesenicku?

Začátky jsou vždycky náročné. Noví lidé a nové prostředí vždycky znamenají výzvu. Já rád výzvy přijímám a tak si myslím, že se pomalu ale jistě adaptuji.

Máte nějaké zkušenosti s prací v sociálních službách? Jaké?

Nějaké zkušenosti by se našly. Po studiu na teologické fakultě jsem pracoval dva roky v Charitě Ostrava, v Domově pokojného stáří sv. Václava jako pracovník sociální péče. S odstupem času musím říci, že to byla nejlepší škola života. Díky výbornému kolektivu jsem prožil dva úžasné roky.

Máte z tohoto období nějakou vtipnou nebo zajímavou historku nebo zážitek?

V sociálních službách není o vtipné historky a zážitky nouze. S odstupem času si už asi na nějaké konkrétní události nevzpomenu, ale pamatuji si, že nezapomenutelné byly noční služby. Jak někdo říká, že je nemusí, tak já jsem je miloval.

Jak vnímáte Charitu Jeseník? Kdy a jak jste navázali kontakt?

Charitu Jeseník zatím poznávám. Už jsem měl párkrát příležitost bližšího kontaktu s lidmi z Charity, ale stále jsme ve fázi poznávání, což je určitě dobře.

Co si myslíte o službách, které Charita Jeseník nabízí?

Z vlastní zkušenosti mohu říci, že jakákoliv služba, kterou Charita nabízí, je velmi potřebná. Společnost je dnes nastavena jinak, než dříve, kdy většinu tzv. sociálních služeb zajišťovala rodina jako instituce. V dnešní době, kdy rodina často neplní ani svou základní funkci, nemůžeme po jejích členech chtít, aby poskytovali ještě nějakou nadstandardní péči. A právě proto je tady Charita, aby s touto nadstandardní péčí rodinným příslušníkům pomáhala, nebo v případě potřeby ji vzala zcela do svých rukou.

Jak vnímáte Tříkrálovou sbírku? Ptají se Vás na ni lidé? Chodíte sám koledovat?

Tříkrálovou sbírku vnímám jako dobrý nápad. Není po stránce finanční, tedy jak vybrat potřebné prostředky na konkrétní účely, ale také po stránce lidské, kdy se díky koledování spojí lidé různých profesí a třeba i vyznání. Asi bych se tím moc chlubit neměl, ale byl jsem koledovat snad pouze jednou a to hned na začátku, kdy se Tříkrálová sbírka rozjela, tzn. před těmi dvaceti lety. Ale slibuji, že se polepším.

Koncem ledna jste pořádal pro Charitu Jeseník duchovní setkání. Pořádáte podobné akce i pro veřejnost? Je o ně zájem?

Pokud by o podobné akce byl zájem, určitě jsem ochoten do něčeho takového znovu jít. Duchovní setkání tohoto typu se, pokud vím, nikde na Jesenicku nekonají.

V dnešní době se hodně řeší přístup mladých lidí k tradicím a tradičním hodnotám. Jak to vidíte Vy? Mají podle Vás mladí lidé zájem o náboženství a celkově o duchovní hodnoty?

Myslím si, že lidé obecně mají zájem o tradiční hodnoty, mezi něž patří i víra. Z osobní zkušenosti musím říci, že mám velkou radost z toho, kolik potkávám lidí, kteří hledají smysl života právě v tradičních hodnotách. Takže zájem tady určitě je. Teď jde o to, aby na tuto řeckněme poptávku někdo také odpověděl adekvátní nabídkou. To může udělat třeba i Charita.

8. března je Mezinárodní den žen. Co byste všem ženám na světě vzkázal?

Přeji všem ženám, ať se nebojí být krásné tělesně, duševně i duchovně.

Co byste přál Charitě Jeseník do budoucna?

Charitě Jeseník bych chtěl popřát, aby se nebála nových výzev a úkolů, které v budoucnu přijdou, aby si charitní pracovníci zachovali pevné nervy a zdravý rozum a aby ti, kteří se na Charitu budou v budoucnu obracet, v ní viděli světlo pro temné okamžiky lidského života.

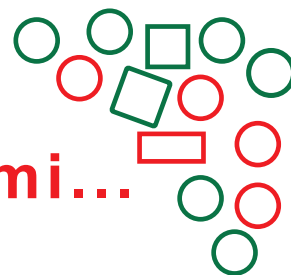
Děkujeme za rozhovor!

**Mgr. Jiří Marek Kotrba
– medailon**

Pochází z Hlučína, kde vystudoval Gymnázium Josefa Kainara. Magisterský titul získal na teologické fakultě University Palackého v Olomouci. Dva roky pracoval v sociálních službách v Charitě Ostrava. Nyní je kaplanem v Jeseníku a spravuje farnosti v Supíkovici, Velkých Kuněticích a ve Staré Červené Vodě. Je členem Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, Sdružení Ackermann-Gemeinde a Sudetendeutsche Priesterwerk. Mezi jeho záliby patří cestování, vaření a studium cizích jazyků.

Stále s Vámi...

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2020. Výtěžek sbírky bude použit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2020)**

TŘI KRÁLOVÉ SLAVÍ 20 LET

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v Katovně v Jeseníku bude vyvrcholením již třináctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v úterý 11. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2020)**

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

Divadelní hru „O léčivé vodě“ představí uživatelé a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon na Divadelní žatvě v Jeseníku. **(duben 2020)**

ROZLOUČENÍ S VLČICEMI

Společným setkáním a piknikem ve Vlčickém parku se rozloučí Domov pokojného stáří sv. Františka se svým přechodným bydlištěm ve Vlčicích. **(květen 2020)**

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DOMOVA

Nově zrekonstruovaný Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku si budou moci zájemci prohlédnout ještě před nastěhováním jeho obyvatel. **(červen/červenec 2020)**

3. CHARITNÍ POUŤ

Další ročník Charitní pouti při příležitosti svátku patrona Charit sv. Vincence z Pauly. Tentokrát se sejde-me ve Vidnavě. **(září 2019)**

JINÝ POHLED NA DEMENCI

Jak asi prožívají některé situace lidé s demencí nebo Alzheimerovou chorobou? Co cítí, proč dělají zrovna tohle? O tom všem bude přednáška nejen pro pečující. **(říjen 2020)**

DUŠIČKOVÉ ROZJÍMÁNÍ

Při společných setkáních si v našich službách zavzpomínají nejen na zesnulé klienty, ale i na rodinu a blízké. **(listopad 2020)**

Jak probíhá rekonstrukce

Největší událostí, která čeká Charitu Jeseník v roce 2020, bude s největší pravděpodobností otevření zrekonstruovaného Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Vývoj rekonstrukce, jež začala na začátku ledna 2019 a jejíž konec se plánuje na léto tohoto roku, sleduje nejen vedení Charity Jeseník, ale zajímá se o něj i javornická veřejnost.

Obyvatelé Domova pokojného stáří sv. Františka se vystěhovali v létě roku 2018. Dočasný domov našli na záměcku ve Vlčích. S místními navázali dobré vztahy a bez problémů se zabydli. I když jsou nyní v příjemném prostředí, u domova mají krásný park a rybník, těší se na návrat „domů“ do Javorníku. Co je po návratu čeká no-

vého? No vlastně úplně všechno. Dům prochází celkovou rekonstrukcí. Zvenku půjde poznat, že dům prošel rekonstrukcí možná jen podle nových plastových oken a hezčí barvy fasády, ale uvnitř bude vše vypadat jinak. Například zde budou čerstvě vymalované pokoje s novým sociálním zařízením nebo nová schodiště. Díky re-

konstrukci zde budou pokoje s menší kapacitou, takže se klientům dostane více soukromí. Velkým vylepšením bude pro obyvatele také moderní výtah, se kterým půjde vyjet až do nejvyššího patra. Starý to zvládl jen do prvního poschodí, a tak bylo podkroví pro klienty špatně dostupné.

Nová bude i jídelna a výdejna stravy, na kterou se, jak si mnozí z Vás čtenářů jistě vzpomínají, na podzim minulého roku sbíraly body pomocí projektu aplikace ČEZ „EPP Pomáhej pohybem“.

Rekonstrukci lze podpořit i pomocí sbírky „Myslíme na zadní vrátka“, o které se můžete dozvědět více na našich webových stránkách.

Srdečně děkujeme všem, kteří se o rekonstrukci zajímají a kteří ji podpořili. Věříme, že zlepšení podmínek pro život našich klientů má smysl a doufáme, že se jim bude nový domov líbit.

Kuchyňka (únor 2019)

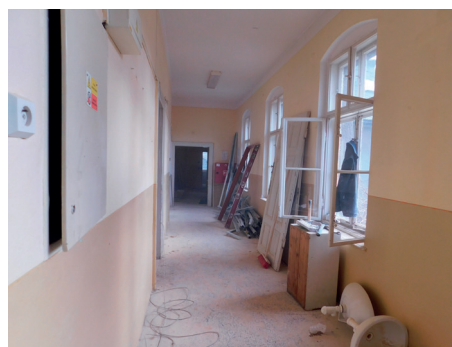
Z historie

Historie domu v Javorníku

Historie domu sahá až do 80. let 19. století. Do roku 1945 se oficiálně jmenoval Sirotčinec sv. Jindřicha a byl otevřen 1. července 1884. V chodu jej udržovaly určené 3 sestry boromejky z Těšína. Pobyvalo zde na 15 sirotek, kterým bylo poskytnuto ubytování, strava, oděv a ostatní zaopatření. Po odsunu boromejek byl v květnu 1945 sirotčinec předán kardinálem Bertramem Chudým školským sestrám de Notre Dame. V září 1950 v rámci celorepublikové proticírkevní akce - internace řádových sester do soustředovacích klášterů - byly do domu svezeny sestry kongregace Chudých školských sester de Notre Dame z Horažďovic. Budovu na Lidické ulici obývaly sestry až do roku 1990, po odchodu do svých původních mateřinců ji darovaly Charitě Jeseník.

Javorník – sirotčinec 1929
(foto: archiv Michaely Neubauerové)

Hlavní chodba (leden 2019)

Pohled ze zahrady (březen 2019)

Nové sociální zařízení (únor 2020)

Nový výtah (únor 2020)

Duchovní zamyšlení

O „době čtyřicetidenní“

Chceme-li ubrat na krutosti, malosti a násilí našich životů, nabízí cestu například doba postní. Správně bychom ovšem měli říkat „doba čtyřicetidenní“, v římskokatolické, tedy latinské církvi tempus quadragesimae. Její český ekvivalent „postní“ je vyjádřením jen jednoho jejího aspektu. Jejím smyslem je obrácení, jež nás má připravit na obnovu křestního slibu při velikonoční vigílii, a její program udává evangelium Popeleční středy. Jsem asi blázen, vždy se totiž na dobu postní těším, jenže v tom jsem tak trochu osamocený. Jednou se u piva ptám chlapů v hospodě, do níž jsme spolu zašli po mši: „*Jak budete dobu postní prožívat? Slyšeli jsme přece Čiň pokání a věř evangelium, co tedy budete činit?*“ Dostává se mi nejrůznějších odpovědí, od „*nebudu se dívat na televizi*“ přes „*nebudu kouřit*“ až po „*nebudu pít alkohol*“ (píje Birell). Jsou to sice předsevzetí obdivuhodná a na mě příliš vysoká, ale přesto se s cílem postní doby zcela míjejí. Co bude s člověkem na jejím konci? Stane se duchovním atletem, který už do konce života nevezme do ruky sklenku? A proč? Bude rád, že se na čtyřicet dní dokázal zkrátit? A co to evangelium, které dalo postní době konkrétní program? Ony odpovědi u hospodského stolu jsou jen dalším důkazem pokřivení náboženskými ideologiemi, které člověk sklízí, neslyší-li radostnou zvěst evangelia.

Vraťme se tedy konečně k evangelium Popeleční středy. Jeho základním kontextem jsou slova proroka Joela, který rovněž o Popeleční středě promlouvá: „*Navrať se (šuvú!) k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem!*“ (Jl 2,13) Celý kontext toho, co čteme, je kontext Boží lásky k člověku. Ještě když jsem pracoval ve farnosti, vždy jsem lidem říkal: „*Nejkrásnější nocí v roce je Velikonoční vigílie, tedy velikonoční bdění. A tu noc musíme celou probdít! Začneme ji pěkně pozdě, uděláme všechny ty obřady co nejdelší, nejradostnější a nejkrásnější a potom budeme až do rána hodovat a zpívat! Když jdete na ples, také celou noc probdíte!*“ A je-li Velikonoční vigílie nejkrásnější nocí v roce, musíme se na ni dobře připravit, abychom ji mohli prožít s radostným srdcem. Máme na to čtyřicet dní. Připravte se, abychom mohli plně a osobně prožít Ježíšovu smrt a vzkříšení. Evangelium nás k tomu chce navést.

**Z knihy Exotem na této zemi
zveřejněno se souhlasem autora**

Dr. Ing. Ladislav Heryán, Th.D.

Krátce

Návštěva workshopu

Workshopu na téma „Jak efektivně poskytovat pečovatelskou službu“ se zúčastnila vedoucí Charitní pečovatelské služby Hana Netopilová. Setkání bylo určeno pro zástupce pečovatelských služeb v Olomouckém kraji. „*Pro mě určitě dobrá inspirace. Poznala jsem, jak funguje pečovatelská služba i v jiných organizacích,*“ říká Hana Netopilová.

„Smyslovka“ v praxi

I po skončení intenzivního školení ve Smyslové aktivizaci se v Domově pokojného stáří sv. Františka s tímto konceptem stále pracuje. Bylo to školení výjimečné a velmi intenzivní a zůstala po něm hmatatelná stopa, která se projevuje jak v každodenním životě a v přístupu ke klientům, tak ve specifických aktivitách s klienty, které jim velmi pomáhají udržet si stávající fyzickou i psychickou kondici. V únoru si tak 92 letá babička za trpělivé asistence pečovatelky upekla bábovku, někteří zaseli do květináčů semínka jarních kytek, jiní si zašili svet a přišili knoflík. „*Otevřelo se nám velmi široké pole možností, jak s klienty, a zvláště s klienty s demencí pracovat. Věřím, že se naše pečovatelky postupným sbíráním zkušeností stávají opravdovými mistry v oboru,*“ říká vedoucí Petra Tomášková.

Poděkování

Nashledanou a děkujeme!

Na konci února odchází z Domova pokojného stáří sv. Františka paní Emilie Daňová. Odchází nám tím velmi pracovitá a zapálená pečovatelka, která byla vždy ochotná pomoci, a to i nad rámec svých pracovních povinností. Moc za vše děkujeme a věříme, že se ještě někdy, alespoň na kratší dobu, pracovně sejdem.

Děkujeme dětem!

Děkujeme nejmladšímu ročníku ZŠ ve Vlčicích a jejich třídní učitelce paní Mgr. Kateřině Preisové za opakované návštěvy Domova pokojného stáří sv. Františka ve Vlčicích. Spontánní přístup dětí a jejich zpívání klienty Domova vždy rozveselí a potěší. Věřím, že jde o oboustranně příjemné zážitky.

Personál Domova pokojného stáří sv. Františka

Listárna

Poděkování od manželů

Tak zima pomalu, ale jistě končí a nám s manželem skončil první rok pobytu v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Chci proto touto cestou poděkovat všem zaměstnancům, hlavně zdravotním sestrám a sociálním pracovníkům, vedení domova, kteří se starají o chod domova, údržbě, pradelnám za čisté a brzké dodání prádla a také paní Věře Bočkové, která v dílně vytváří spolu se schopnými klienty různé ozdoby, košíky a malby. Nás ostatní – nechodící a ležící – občas překvapí nějakým tím mlsem, za což jsme vděční a děkujeme.

V létě vedení domova připravilo a potěšilo kulturními programy, které byly vždy pestré a dokázaly obveselit.

Poznali jsme, že jsme vstoupili do prostředí, ve kterém se cítíme jako doma, proto ještě jednou díky všem, kdo se o nás starají.

S úctou manželé Pupíkoví.

Manželé Pupíkoví pochází od Brna, ale dlouhou dobu žili a pracovali v Jeseníku. Dříve hodně cestovali, procestovali celou naši republiku a část Německa. Vychovali tři děti. Pracovali celý život až do důchodu. Od listopadu 2018 jsou v Domově pokojného stáří sv. Hedviky, kde mají k dispozici společný pokoj.

